

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени следните актове в частта им, в която се отнасят до жалбоподателя:
 - Решение за изпълнение (ОВППС) 2020/212 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия;
 - Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/211 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия;
- да осъди Съвета да заплати сумата от 500 000,00 (петстотин хиляди) EUR като обезщетение за всички претърпени вреди;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от нарушение на правата на защита и на справедлив съдебен процес, основани на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на членове 6 и 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, както и на практиката на Съда. Жалбоподателят счита, че е трябвало да бъде изслушан преди Съветът на Европейския съюз да приеме ограничителните мерки спрямо него и че вследствие на това неговото право на защита не е било спазено.
2. Второто основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране (член 296, алинея 2 ДФЕС). Жалбоподателят упреква Съвета, че се е задоволил с неясни и общи съображения без да посочи точно и конкретно причините, поради които счита, при упражняването на своето дискреционно право на преценка, че спрямо жалбоподателя трябва да бъдат наложени разглежданите ограничителни мерки. Към жалбоподателя не са отправени никакви конкретни и обективни упреци, които да могат да обосноват разглежданите мерки, по този начин възприетите от Съвета мотиви не давали на жалбоподателя достатъчни улики и на практика били най-малкото неясни, общи и неточни.
3. Третото основание е изведено от явна грешка в преценката. Жалбоподателят упреква Съвета, че в мотивите си в подкрепа на ограничителната мярка е възприел елементи, които явно нямат фактическа основа, тъй като изтъкнатите деяния според него не почиват на никаква сериозна основа.
4. Четвъртото основание е свързано с искането за обезщетение за претърпените вреди и е изведено от вменяването на жалбоподателя на някои тежки деяния, излагайки по този начин него и неговото семейство на опасности, което показвало обхвата на претърпените вреди и обосновавало неговото искане за обезщетение. Освен това жалбоподателят поддържа, че неговите икономически дейности са тежко и трайно застрашени.

Жалба, подадена на 16 април 2020 г. — JL/Комисия

(Дело T-220/20)

(2020/C 201/64)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: JL (представител: C. Mourato, avocat)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 11 юли 2019 г. на Европейската комисия (ООТД), с което се отправя предупреждение към жалбоподателя;
- да отмени решението от 27 март 2017 г. на Европейската комисия (ООТД) да поеме случая [поверително] ⁽¹⁾;
- да изплати на жалбоподателя общо обезщетение от 30 000 EUR за неимуществени вреди, дължимо от Европейската комисия;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, като приложи член 134 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 266 ДФЕС, по-специално неподходящи мерки за изпълнение на решението за отмяна, постановено от Общия съд и нарушение на принципа „non bis in idem“.
2. Второ основание: нарушение на член 266 ДФЕС, нарушение на принципа на добра администрация, включително задължение за безпристрастно и справедливо разглеждане на делата, нарушени на принципа за презумпция за невинност и нарушение на правото на защита.
3. Трето основание: нарушение на член 266 ДФЕС, нарушение на приложимите процедурни правила към административните разследвания и дисциплинарните производства и нарушение на задължението за мотивиране.
4. Четвърто основание: искане за присъждане на специално обезщетение поради посочените по-горе нарушения.

⁽¹⁾ Поверителни данни заличени.

Жалба, подадена на 23 април 2020 г. — Target Brands/EUIPO — The a.r.t. company b&s (art class)

(Дело T-221/20)

(2020/C 201/65)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Target Brands Inc. (Минеаполис, Минесота, Съединени щати) (представител: A. Norris, Barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: The a.r.t. company b&s, SA (Кел, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „art class“ — заявка за регистрация № 16 888 737

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 февруари 2020 г. по преписка R 1596/2019-5